

19 Ιανουαρίου: Εορτάζουν ο Άγιος Μακάριος και ο Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη δύο μεγάλων ασκητών του Μακαρίου του Αιγυπτίου, που έχει επονομαστεί Μέγας και του Μακαρίου του Αλεξανδρέως. Επίσης, τιμά τη μνήμη του Αγίου Μάρκου, επισκόπου Εφέσου του Ευγενικού.

Οι δύο Όσιοι Μακάριοι, έζησαν τον 4ο αιώνα μ.Χ. στην Αίγυπτο, στα ασκητήρια της Νιτρίας, και έγιναν γνωστοί τόσο για τους πνευματικούς ασκητικούς αγώνες και τα κατορθώματα της πίστεώς τους, όσο και για τα πολλά και ποικίλα θαύματα, που με τη χάρη του Θεού πραγματοποίησαν. Σ' αυτές τις θεοσημείες περιλαμβάνονται ακόμη και αναστάσεις νεκρών.

Οι θαυμαστοί τους βίοι απετέλεσαν και συνεχίζουν να αποτελούν προσφιλή αναγνώσματα και ασφαλείς πνευματικούς οδηγούς για τους μοναχούς, αλλά και για κάθε ενσυνείδητο πιστό Χριστιανό. Ακόμη, και ψυχωφελή συγγράμματα διατηρούνται στην εκκλησιαστική Γραμματεία με την ονομασία Μακαριανικά έργα, και τούτο διότι δεν είναι βέβαιο εάν είναι από τη δική τους γραφίδα ή των μαθητών τους.

Οι μνήμες τέτοιων Αγίων ας είναι για μας αφορμές για κατανόηση και επιδίωξη του αληθινού σκοπού για τον οποίο ήρθαμε στον κόσμο, δηλ. να αγωνιστούμε και να τελειωθούμε εν Χριστώ και τίποτα του κόσμου τούτου να μην μπορεί να μάς χωρίσει από αυτή την ευχαριστιακή πορεία.

Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός

Ο Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός επίσκοπος Εφέσου γεννήθηκε το 1392 μ.Χ.. Σπούδασε Θεολογία και Φιλοσοφία. Μαθήτευσε στους πλέον φημισμένους διδασκάλους της εποχής του, τον Ιωάννη Χορτασμένο και το μαθηματικό και φιλόσοφο Γεώργιο Γεμιστό Πλήθωνα. Μεταξύ των συμμαθητών του ήταν και ο μετέπειτα άσπονδος εχθρός του, ο καρδινάλιος Βησσαρίων, που ήταν υπέρμαχος της ένωσης Ανατολικής και Δυτικής Εκκλησίας.

Ο Μάρκος ο Ευγενικός διακρίθηκε ως δάσκαλος της ρητορικής. Μεταξύ των μαθητών του, που διέπρεψαν αργότερα, ήταν ο Γεώργιος Γεννάδιος Σχολάριος (ο πρώτος Πατριάρχης μετά την πτώση της Πόλεως), ο Θεόδωρος Αγαλλιανός, ο Θεοφάνης, Μητροπολίτης Μηδείας, και ο αδελφός του Ιωάννης ο Ευγενικός.

Στο 25ο έτος της ηλικίας του εγκατέλειψε την εγκόσμια καριέρα και έγινε μοναχός σε Μονή στα Πριγκηπονήσια και το 1436 μ.Χ. εξελέγη Αρχιεπίσκοπος Εφέσου.

Ακολούθησε τον αυτοκράτορα Ιωάννη Παλαιολόγο και τον Πατριάρχη Ιωσήφ στη Φερράρα και τη Φλωρεντία, όπου πραγματοποιήθηκε Σύνοδος για την ένωση της Ανατολικής και της Δυτικής Εκκλησίας. Εκεί ο Μάρκος ανεδείχθη ο θερμότερος και στερεότερος υπέρμαχος της Ορθοδοξίας, αρνούμενος να υπογράψει τον όρο της ψευδοενώσεως, αφού γνώμονάς του ήταν το καθαρό συμφέρον της φίλης Μίας Αγίας Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας.

Στις 4 Μαΐου 1440 μ.Χ. ο Άγιος Μάρκος αναγκάστηκε να δραπετεύσει από τη Βασιλεύουσα, διότι κινδύνευε η ζωή του και να πάει στην Έφεσο που ήταν υπό την κυριαρχία των Τούρκων. Εκεί, αφού ποίμανε για λίγο το ποίμνιό του, μπήκε στο πλοίο για το Άγιο Όρος, όπου είχε αποφασίσει να περάσει τον υπόλοιπο χρόνο της

ζωής του. Όταν όμως το πλοίο στάθμευσε στη Λήμνο, ο Άγιος, κατόπιν αυτοκρατορικής εντολής, συνελήφθη και φυλακίσθηκε για δύο χρόνια.

Μετά την αποφυλάκισή του, ο Άγιος Μάρκος, λόγω της ασθενείας του, δεν μπόρεσε να αποσυρθεί στο Άγιο Όρος, αλλά επέστρεψε στην Κωνσταντινούπολη. Από το μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου των Μαγγάνων, ο νέος Ομολογητής διηύθυνε τον αγώνα κατά των ενωτικών, γράφοντας επιστολές και ενθαρρύνοντας τους πιστούς να κρατούν την ορθή πίστη και να μη συνεργάζονται με τους επιπόλαιους ενωτικούς.

Οι διωγμοί, οι εξουθενώσεις και οι πιέσεις επιδείνωσαν την κατάσταση της υγείας του, με αποτέλεσμα να αποδημήσει εις Κύριον μόλις 52 ετών.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου